

TEKSTEN

(vertaling: Peter Greve)

1. De ekster (Poesjkin)

Kwetterend danst de bonte ekster onder mijn poort heen en weer en voorspelt mij gasten.
Een ongewoon gerinkel treft mijn oren, een purperen straal van de ochtendschemering speelt door de zilveren stuifsnieuw.

Schellen rinkelen, een tamboerijn weerklinkt, iedereen kijkt naar het zigeunermeisje.
En zij springt op, slaat op haar tamboerijn, wuift met haar halsdoek en begint te zingen:
"Ik kan dansen, ik kan zingen, en waarzeggen kan ik als de beste!"

2. Maar als ik je nog eens zou kunnen ontmoeten... (Koerotsjkin)

Wij gingen trots uiteen; met geen woord, geen traan gaf ik je een teken van mijn verdriet.
Wij scheidden voor altijd.
Maar als ik je nog eens zou kunnen ontmoeten...

Zonder tranen, zonder klagen heb ik gebogen voor mijn lot.
Ik weet niet eens, of je, nu je me in dit leven zoveel pijn hebt gedaan, ooit wel van me gehouden hebt?
Maar als ik je nog eens zou kunnen ontmoeten...

3. Paddenstoelen plukken (Mjej)

Cantharelletjes, champignonnetjes, eekhoorntjesbrood,
alles pluk ik, jonge kleindochter, lekker snel
voor mijn schoonvader en schoonmoeder:
dat wordt een feestmaal!

Maar jou, oude, sluwe naarling,
stop ik een bord gebakken vliegenzwammen toe!
De ouwe eet 't, merkt niets, en de pijp uit is-ie!

En voor jou, vermaledijde kaaskop,
zoek ik een kruidje uit, een wonderkruidje,
en ik maak het bed op voor onze bruidsnacht,
met onze mooiste beddesprei, voor jou en mij,
je weduwe!

4. Het weeskind (Moesorgski)

Heer, alstublieft, heer, wees mij goedgunstig, heb medelijden met een arm, hongerig weeskind! Heer!

Met kou en honger verwarm en voed ik mij, met stormvlagen en sneeuwjachten bedek ik mij 's nachts, met scheldwoorden, slaag en bedreigingen belonen de goede mensen mijn hongerig klagen.

Naar het ongebaande bos vlucht ik voor de mensen, maar de opdringende honger drijft mij er weer vandaan.

Ik heb geen kracht: eten, drinken wil ik.

Heer, alstublieft, heer, wees mij goedgunstig!

Een verschrikkelijke dood bedreigt mij, mijn bloed verstijft van de kou.

Heer, wees mij goedgunstig, heb medelijden met een arm, hongerig weeskind!

5. De pestkop (Moesorgski)

Hé opoe, hé liefje, schoonheid, draai je 's om!

Haakneus, grijskop, lodderoog, zoen me dan!

Je lijf lijkt op een met krukken overeind gehouden hoepel, op je spillepoten strompel je voort als een waggelende eenderik.

Nette mensen kijken een andere kant op als ze je zien, half gaar oud wijf!

Oh! Nog een bochel ook!

Zeg opoe, liefje, schoonheid, niet boos worden hoor!

Als je je door de bossen sleept, bekruisen de dieren zich;

als je door de bergen kruipt, beeft het hele dal;

als je de kachel aansteekt, brandt je hut af;

als je brood eet, breken je tanden af;

als je paddestoelen gaat zoeken, rotten ze onder de grond;

als je bessen wilt plukken, verstoppen ze zich in de grassprietjes!

Achter je rug jagen alle gezonde jongens op de mooie meisjes en lachen je stiekum uit, lelijke oude vrijster!

Au, grootmoedertje! Au, liefje! Au, niet slaan!

Haakneus, schoonheid, lodderoog, au, niet slaan!

Laat me los, weg met die kruk, hou op, ouwe heks!

Hé luister, dan vertel ik je wat, je moet me uit laten praten:

je neus kan je kin kussen, net als twee tortelduiven.

Au, au, niet slaan!

In je nek zitten drie haren, en een halve.

Au, au, grootmoedertje! Au, au, liefje! Au, schoonheid!

Au, au, au, niet slaan, au!

6. Ach jij dronken kip! (Moesorgski)

Ach jij dronken kip!

Waar heb je de hele nacht rondgehangen, met wie heb je, schaamteloze, rondgezworven?

Konden jullie niet met jullie eigen familie feestvieren, en aan jullie vrouw en kinderen denken?

Hebben jullie God de Heer gebeden voor jullie familie in het graf?
Vertel op, waar was je; schep maar op, waar en wat heb je gedronken?
Wat voor smeerlapperij zit daar op je jas; al je kleren zitten scheef, hahahahahahaha!
Bah, viespeuk!

Nou, wat sta je daar voor je uit te staren als een werstpaal?
Ben je bang een stap te verzetten, zijn je voeten van was geworden?
Of zit je zatte tong te vast? Wees maar niet bang!
Je vrouw zal je wel helpen, wacht maar!
Ik zal je tongetje wel even losmaken!
Ik zal je met de pook achterna zitten tot je er bij neervalt,
ik zal je door elkaar rammelen tot je tong eruit rolt en de hele waarheid vertelt over jou,
schaamteloze, mijn man, zuiplap!

Ik heb je toch gesmeekt, Pachomytsj, ik heb het je toch zo vaak gezegd, liefje?
Heb toch medelijden met je kleine kindertjes, kwel en martel je arme oude vrouw toch niet
zo!
Je hebt heilig gezworen, schaamteloze, met drie diepe buigingen, dat je niet meer zou drinken,
dat je nuchter zou gaan leven!

Och, mijn arme hoofd! Och, wat een ellende!
Och, arme kinderen, wie zal jullie liefkozen; wie zal jullie, hulpelozen, troosten?
Och arme!

Ik zou je met de pook moeten aftuigen,
met een zweep je rug en schouders bewerken,
je links, rechts, klats-klats om je oren slaan,
m'n voet in je nek zetten, je wangen afdrogen, o zo!
Je aan je haren over de grond sleuren, misbaksel!
Moet je het maar niet 's nachts op een zuipen zetten,
je in de drek wentelen, schaam je je niet!
Jij hoort hier op de bank te slapen en op je vrouw te passen, zoals het hoort.
Zoals het hoort: nuchter!

Ach jij dronken kip, ben je nog steeds niet nuchter?
Stuk ellende, stuk verdriet, stuk schande, uit mijn ogen, vervloekeling!

Cantharelletjes, champignonnetjes, eekhoortjesbrood,
alles pluk ik, jonge dochter, lekker snel
voor mijn schoonvader en schoonmoeder:
dat wordt een feestmaal voor ze!

Maar jou, oude, sluwe naarling,
stop ik een korf rotte vliegenzwammen toe!
De ouwe eet 't, merkt niets, en de pijp uit is-ie!

En voor jou, vermaledijde kaaskop,
zoek ik een kruidje uit, een wonderkruidje,
en ik maak het bed op voor onze bruidsnacht,
met onze mooiste beddesprei, voor jou en mij,
je weduwe!